

Úrskurður

áfrýjunarnefndar samkeppnismála

í máli nr. 9/2002

Flugleiðir hf.

gegn

samkeppnisráði

I.

Með bréfi, dags. 12. apríl 2002, hafa Flugleiðir hf. kært [ákvörðun samkeppnisráðs nr. 12/2002](#), dags. 18. mars 2002.

Í hinni kærðu ákvörðun er Flugleiðum hf. gert að greiða stjórnvaldssekt að upphæð kr. 300.000 vegna brots á 1. gr. reglna um verðupplýsingar í auglýsingum nr. 21/1995, sbr. 21. gr. samkeppnislaga, þar sem flugvallaskattar voru ekki innifaldir í verði í auglýsingu sem birtist í Morgunblaðinu 12. mars 2002.

Áfrýjandi krefst þess að stjórnvaldssektin verði felld niður.

Af hálfu samkeppnisráðs er þess krafist að ákvörðun ráðsins nr. 12/2002 verði staðfest með vísan til forsendna hennar.

II.

Málavextir eru þeir að 28. febrúar 2002 sendi Samkeppnisstofnun bréf til sex fyrirtækja í ferðaþjónustu, þ.á m. áfrýjanda, þar sem rakin eru ákvæði laga og reglna sem gilda um verðupplýsingar í auglýsingum og úrræði stjórnvalda ef brotið er gegn þeim. Þann 12. mars 2002 birtist auglýsing á vegum áfrýjanda í Morgunblaðinu sem að mati Samkeppnisstofnunar virtist brjóta gegn fyrirnefndum ákvæðum þar sem flugvallaskattar voru ekki innifaldir í verði, sbr. bréf stofnunarinnar til áfrýjanda dags. 18. mars 2002.

Málsmeðferð Samkeppnisstofnunar er lýst í hinni kærðu ákvörðun og vísast til þess er þar segir.

Á fundi samkeppnisráðs 18. mars 2002 var tekin ákvörðun í máli þessu. Ákvörðunarorðin hljóða svo:

„Með auglýsingu sem birtist í Morgunblaðinu 12. mars 2002 brutu Flugleiðir hf. gegn 1. gr. reglna um verðupplýsingar í auglýsingum nr. 21/1995, sbr. 21. gr. samkeppnislaga nr. 8/1993, þar sem flugvallaskattar eru ekki innifaldir í verði.

Með heimild í 51. gr. samkeppnislaga skulu Flugleiðir hf. greiða stjórnvaldssekt að upphæð kr. 300.000.

Sektin skal greiðast ríkissjóði eigi síðar en þremur mánuðum eftir dagsetningu þessarar ákvörðunar.”

Mál þetta var flutt skriflega fyrir áfrýjunarnefndinni. Greinargerð samkeppnisráðs barst 30. apríl 2002 og var áfrýjanda gefinn kostur á að koma að athugasemdum við hana. Athugasemdir bárust ekki innan tilskilins frests.

III.

Áfrýjandi byggir kröfu sína á því að umrædd auglýsing hafi verið birt fyrir mistök. Hún hafi verið liður í auglýsingum á tilboði sem gilda átti til 8. mars 2002. Síðan hafi verið ákveðið að framlengja tilboðið um fjóra daga. Flýtir hafi valdið því að umrædd auglýsing hafi verið birt. Hér hafi verið um mannleg mistök að ræða og hafi félagið ekki ætlað sér að ganga á móti ábendingum Samkeppnisstofnunar. Á það sé einnig að líta að frestur sá sem stofnunin hafi gefið félaginu hafi verið stuttur, eða rúm vika, en auglýsingaferlið spanni lengri tíma.

IV.

Af hálfu samkeppnisráðs er á því byggt að fyrirtæki verði að kynna sér það lagaumhverfi sem þau starfi í. Auk þess hafi Samkeppnisstofnun á árunum 1995 og 2001 haft afskipti af áfrýjanda, m.a. vegna þess að flugvallaskattar hafi ekki verið innifaldir í verði í auglýsingum á vegum hans. Áfrýjanda hafi því verið fyllilega kunnugt um þau lög og reglur sem gildi um auglýsingar á sviði ferðaþjónustu en haldið áfram að birta ólögmetar auglýsingar þrátt fyrir ítrekuð tilmæli stofnunarinnar.

Meðalhófssjónarmiða hafi verið gætt. Bréf hafi verið send með áminningu og áfrýjanda verið gefinn átta daga frestur til að laga auglýsingar sínar. Auglýsing

áfrýjanda hafi birst tólf dögum eftir að lokaaðvörun Samkeppnisstofnunar hafi verið send honum. Hafi það verið nægur tími til að breyta nokkrum tölulegum upplýsingum í auglýsingum áfrýjanda. Enn fremur beri að hafa í huga að ekki sé skilyrði fyrir beitingu 51. gr. samkeppnislaga að sýnt hafi verið fram á ásetning hins brotlega fyrirtækis.

Þá hafi jafnræðisreglu 11. gr. stjórnsýslulaga nr. 37/1993 verið fullnægt. Öllum fyrirtækjum á umræddum markaði hafi verið sent bréf með lokaaðvörun en fjögur fyrirtæki síðan auglýst verð án flugvallaskatta eftir þann frest sem þeim var gefinn til að laga auglýsingar sínar. Þau fyrirtæki hafi öll verið sektuð. Hafi áfrýjandi ásamt öðru fyrirtæki haft samband við Samkeppnisstofnun eftir að stofnunin hafi tilkynnt þeim að fjallað yrði um málið hjá samkeppnisráði og tjáð stofnuninni að framvegis yrðu auglýsingar fyrirtækjanna í samræmi við lög og reglur. Tekið hafi verið tillit til þessa við ákvarðanir sektarfjárhæða og þær ákveðnar 100.000 kr. lægri en sekt hinna fyrirtækjanna tveggja.

V.

Í hinni kærðu ákvörðun er áfrýjandi talinn hafa brotið gegn 1. gr. reglna um verðupplýsingar í auglýsingum nr. 21/1995, sbr. 21. gr. samkeppnislaga nr. 8/1993, með auglýsingu sem birtist í Morgunblaðinu 12. mars 2002 þar sem flugvallaskattar voru ekki innifaldir í auglýstu verði. Aðrar auglýsingar áfrýjanda sem birtust síðar koma því ekki til álita í máli þessu.

Ekki er deilt um í máli þessu að áfrýjandi hafi gerst brotlegur gegn umræddum ákvæðum með birtingu auglýsingarinnar 12. mars 2002.

Áfrýjandi ber fyrir sig að auglýsingin 12. mars 2002 hafi verið birt fyrir mistök. Auglýsingin hafi verið hluti af auglýsingum á tilboði sem gilda átti fram til 8. mars 2002, þ.e. sama dag og frestur sá sem Samkeppnisstofnun hafði gefið í erindi frá 28. febrúar 2002 rann út. Í því erindi eru ákvæði laga og reglna um verðupplýsingar í ferðaauglýsingum ítarlega rakin og sérstaklega tekið fram að flugvallaskattar skuli ávallt vera innifaldir í auglýstu verði. Enn fremur er tekið fram að viðurlög við brotum á 20. og 21. gr. samkeppnislaga hafi verið hert til muna, sbr. 51. gr. laganna um heimild samkeppnisráðs til að leggja stjórnvaldssektir á fyrirtæki í ákveðnum

tilvikum. Kemur fram í lok umrædds erindis að verði ekki farið að lögum og reglum í auglýsingum sem birtist eftir 8. mars 2002 muni samkeppnisyfirvöld grípa til viðeigandi aðgerða.

Í ljósi þess sem að framan hefur verið rakið verður að telja að áfrýjanda hafi verið kunnugt um þau lög og reglur sem giltu um verðupplýsingar í auglýsingum. Kaus hann eigi að síður að birta auglýsingar sem brutu gegn þeim fram til þess dags sem frestur Samkeppnisstofnunar rann út, þ.e. 8. mars 2002. Verður hann því að bera hallann af því að ein auglýsing hafi verið birt fyrir mistök eftir umrætt tímamark.

Áfrýjandi hefur ekki mótmælt fjárhæð álagðrar stjórnslusektar sérstaklega en hafa ber í huga að við sektarákvörðun var tekið tillit til samstarfsvilja hans.

Í ljósi framangreinds ber að staðfesta hina kærðu ákvörðun.

Úrskurðarorð:

Ákvörðun samkeppnisráðs nr. 12/2002, dags. 18. mars 2002, er staðfest.

Reykjavík, 10. maí 2002

Páll Sigurðsson, formaður

Erla S. Árnadóttir

Anna Kristín Traustadóttir